

עפ"ת 39337/09/14 - אמין קסראוי, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

30.10.14

עפ"ת 39337-09-14 קסראוי נ' משרד התחבורה-אגף הרישוי ואח'

בפני כב' השופט כמאל סעב
המערער אמין קסראוי, ת"ז 034749465
נגד
המשיבה מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערער: עו"ד ענאן עטשי

ב"כ המשיבים: עו"ד הגב' איילת השחר ביטון פרלה

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, אשר ניתנה ביום 8/7/14 על ידי כבוד השופט שלמה בנג'ו, בתיק המ"ש 6786-05-14.

בית משפט השלום הנכבד דחה את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין עבירה של נסיעה ברמזור אדום, בהתאם לדו"ח ברירת משפט.

מכאן הערעור שבפניי.

המערער שכר רכב מחברת השכרת רכב שלמה סקסט.

ביום 6/11/12 בוצעה עבירה ודו"ח ברירת המשפט נשלח לחברת ההשכרה. האחרונה פנתה ביום 10/11/12 למשטרת ישראל תוך צירוף חוזה ההשכרה ממנו עלה כי המערער הוא ששכר את הרכב והחזיק בו.

בעקבות פניית חברת ההשכרה, שלחה משטרת ישראל למערער ביום 8/1/13 הודעת תשלום קנס אשר נתקבלה בדואר רשום אצל המערער ביום 10/2/13. בהודעה זו נאמר כי המועד לתשלום הקנס הוא 7/5/13.

המערער פנה בעקבות קבלת דו"ח ברירת המשפט למשטרת ישראל כדי לברר את נסיבות ביצוע העבירה, אך לא

נתקבלה כל תשובה לפנייתו, כך הוא טען.

בשלב מסוים פנה המערער לבא-כוחו אשר שלח למשטרת ישראל מכתב בצירוף תצהיר אחיו של המערער ובו טען האח, כי הוא זה שביצע את העבירה וביקש להסב את הדו"ח על שמו.

בין לבין, נשלחה למערער דרישה נוספת לתשלום כפל הקנס כשהדו"ח ערוך על שמו, ואכן הקנס שולם על ידו.

מתברר עוד כי ביום 17/12/13 נשלח למערער על ידי רשות הרישוי במשרד התחבורה והבטיחות בדרכים, מכתב זימון לטיעון בגין פסילת רישיון נהיגה על פי שיטת הניקוד. הטיעון התקיים ביום 11/2/14 - ראו נספח ז' ונספח ו' להודעת הערעור.

ביום 21/5/14 הוגשה הבקשה להארכת מועד.

בית משפט השלום הנכבד ביקש תגובת המשיבה, ולאחר שעיין, הן בבקשה והן בתגובה, החליט לדחות את הבקשה.

על החלטה זו מופנה הערעור שבפני.

המערער טוען, כי הוא המתין לתשובת הרשויות המוסמכות, והאיחור שנוצר הוא פועל יוצא של עיכוב במתן תשובת אותם גורמים מוסמכים.

המערער טען כי הוא פעל בצורה סבירה, הגיש את הבקשות תוך זמן סביר מיום שבו חלף המועד להגשתן. האיחור אינו ארוך, מה גם שיש סיבה מוצדקת להסבת הדו"ח, וזאת כדי למנוע עיוות דין.

המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור.

המשיבה טענה כי המערער לא הגיש בקשתו להסבת הדו"ח במועד הקבוע בחוק, וכי לאחר קבלת הדרישה לתשלום כפל הקנס, הסכום שולם על ידי המערער בעצמו.

החלטת בית המשפט נכונה ומנומקת. הדו"ח שולם על ידי המערער והבקשות לא הוגשו במועד, כך שאין למערער אלא להלין על עצמו.

לאחר שעניינתי בהחלטת בית משפט השלום הנכבד, בבקשה להארכת המועד, בהודעת הערעור ונספחיה, ושמעתי את

טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

כבר נפסק כי על בית המשפט להביא במניין שיקוליו בעת שהוא דן בבקשה להארכת מועד, אותם שיקולים שעליו להביא במניין שיקוליו בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

עוד התקבלה בפסיקה הגישה הקובעת כי הארכת המועד להישפט תינתן על דרך הצמצום ובמקרים ההולמים.

על מי שמבקש להאריך את המועד להראות הסבר סביר לאיחור בהגשת הבקשה ובנוסף, עליו להראות כי דחיית הבקשה עלולה להביא לעיוות דין - ראו רע"פ 9142/01 **סוריא איטליא נ' מ"י**, פד נז (6) 793.

לא ניתן להתעלם מכך שהמערער זומן להעלות את טענותיו בפני רשות הרישוי ביום 17/12/13, וזאת בהתאם לשיטת הניקוד, דיון שהביא לפסילתו המינהלית של המערער.

ההליך המנהלי כשלעצמו יוצר חשש לא מבוטל שהרקע להגשת הבקשה להארכת מועד, טמון בפסילת המערער על ידי רשות הרישוי בהתאם להחלטה מינהלית.

במצב דברים זה היה על המערער להניח תשתית ראויה ונכונה שיהיה בה כדי לשכנע את בית המשפט שהמניע להגשת הבקשה לא קשור לפסילה המינהלית, ובכך הוא לא צלח, לטעמי.

כאמור, בחנתי את הסבריו של המערער לאיחור בהגשת הבקשה ולא שוכנעתי כי יש בהם כדי להוות הסבר סביר שמבסס את העילה הראשונה.

מה גם, לא שוכנעתי כי השארת התוצאה המשפטית דהיום על כנה עלולה לגרום לעיוות דין - העילה השנייה - ראו רע"פ 1260/09 **שלבי עאטף סעיד נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 2.6.09).

מכאן ברי כי לא עלה בידי המערער להראות קיומן של העילות הדרושות להארכת המועד להישפט, כך שבצדק נדחתה בקשתו.

עוד יש לציין, כי המערער שילם את הקנס, הגם שהתשלום נעשה לפי יעוץ משפטי של בא כוחו, אין בכך כדי לבטל את ההנחה שהפסיקה קבעה שתשלום הקנס מהווה הודאה בעובדות, הרשעה וגזירת הדין שבמהותם הופכים לפסק דין חלוט שספק אם יש לבית המשפט סמכות לבטלו.

ראו בעניין זה סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982; רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (1.5.2007); רע"פ 8927/07 **אבו עסב נ' מדינת ישראל** (29.1.08); רע"פ 7839/08 **קורנפלד נ' מדינת**

ישראל (10.11.08) ורע"פ 9540/08 עופר מוסברג נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 8.1.09).

אשר על כן, ועל יסוד כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ה, 30 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.